

Teremtésvédelmi javaslat 2016 Nagyböjtjére

Étkezés

„Köszönjük azoknak a híveknek az odaadását, akik ma az autózásról lemondva, vagy pedig a szervezésért erőfeszítéseket is vállalva „telekocsival” érkeztek a misére!

Ferenc pápa Áldott légy enciklikájának szellemében arra buzdítjuk a kedves híveket, hogy az előttünk álló héten ne csak pénteken, de néhány másik napon is tartózkodjanak a húsevéstől, mert ezzel (az önmegtartózkodáson túl) jelentősen csökkenthetik a teremtett világ terheit.”

A keresztény kultúrkör böjti hagyományában a hústól való tartózkodás természetes szokás. Mai modern világunkban azonban talán nehezebbnek tűnik, hiszen a régebbi korokhoz képest bőséges árukínálat lehetővé teszi az akár naponkénti húsfogyasztást is.

A húsfogyasztás csökkentése azonban nem csak az aszkézis része lehet, hanem egy környezettudatosabb életmód alapjává is válhat. Elsőre talán furcsának hangzik, de az étel- és élelmiszerfogyasztásunk, s azon belül is a húsfogyasztásunk jelentős környezeti terheléssel járhat.

Az állati termékek előállításához jóval több vízre, földterületre és fosszilis fűtőanyagra van szükség, mint a növényi táplálékokhoz. Az állatok táplálásához szükséges takarmány termesztése értékes területeket von el a gabonatermesztéstől. Egy alapvetően állati termékeken alapuló étrend így ötször annyi gabona megtermelését vonja maga után, mint a főleg növényi alapú étrend. Ez az arány elsősorban a fejlett országokra jellemző: az Európai Unió mezőgazdasági területeinek 75 %-án takarmányt termelnek.

Ugyanígy ha összehasonlítjuk a vízfelhasználást, vagy éppen a fosszilis fűtőanyagok szerepét, szintén óriási eltéréseket tapasztalhatunk. Élelmiszereink előállításához mindenképpen szükség van vízre, csakhogy ez az állati eredetű táplálékok esetén kiugróan magas. Míg egy kilogramm búza megtermelése csak 900 liter víz felhasználását vonja maga után, 1kg rizs pedig 1900 litert, addig 1 kg csirke már 3500 litert jelent, nem beszélve a marhahúsról, melynek egy kilójának előállításához nem kevesebb, mint 15 ezer liter vízre van összességében szükség.

Az állattenyésztés emellett nagyban hozzájárul az üvegházhatás növekedéséhez, amely a globális éghajlatváltozás egyik motorja. A szarvasmarha és a juh szervezete nagy mennyiségben állít elő metánt az emésztés során, amely a szén-dioxid mellett a legjelentősebb üvegházgáz. A cambridge-i egyetem kutatásai szerint a hús- és tejtermékfogyasztás folyamatos növekedése akár 80 %-ban lesz felelőssé tehető a jövőben az üvegházhatásért. Az állati termékek iránti kereslet bővülése a legelők kiterjesztését is maga után vonja, ezzel csökkentve világszerte a természetes élőhelyek területét. A hús- és tejfogyasztás tudatos visszafogásával azonban mindannyian tehetünk közös lakóhelyünkért a Földért. Emellett bevásárlásaink tervezésekor érdemes elgondolkodnunk az alábbi kérdéseken is, melyekről bővebb kifejtést a www.teremtesvedelem.hu oldalon találhatunk:

1. Honnan származik az élelmiszer?
2. Milyen módon termelték az élelmiszert?
3. Mennyi vizet használtak a termék előállításához?
4. Mennyire feldolgozott a termék?
5. Múltányos kereskedelemről származik-e?